Czego Uczy Nas Konfrontacja Jezusa Chrystusa z demonem?

> *“Mówiąc: Ach! Cóż my z tobą mamy, Jezusie Nazareński? Przyszedłeś, abyś nas wytracił; znam cię, ktoś jest, żeś on Święty Boży.” Łk. 4:34*

W świątyni w której w sabat naucza Pan Jezus dochodzi do bardzo ciekawej konfrontacji z człowiekiem, który miał ducha dyjabła nieczystego. Ten duch woła wielkim głosem: “Mówiąc: Ach! Cóż my z tobą mamy, Jezusie Nazareński? Przyszedłeś, abyś nas wytracił; znam cię, ktoś jest, żeś on Święty Boży.” (Łk. 4:34)

Jest to bardzo ciekawe świadectwo. Czy prawdziwe?

“Ach!”

Zwróćcie uwagę na pierwsze słowo tego demona: “Ach!” Okrzyk, który świadczy o wielkim, nieopisanym cierpieniu jakie demon może zamknąć tylko w ten sposób. To cierpienie bierze się z bycia w obecności Boga. Czy wiedziałeś, że szatan i demony w piekle nie są wolne od Bożej obecności (Ps. 139:8)? Jezioro ogniste (Obj. 20:14), to wiekuista obecność w światłości świętego Boga. Dla szatana i demonów, które mają w nienawiści prawdę i wszystko co święte, jest to źródłem prawdziwej udręki. Dlatego Apostoł Paweł pisze: “Albowiem Bóg nasz jest ogniem trawiącym”. (Hbr. 12:29).

- Istnienie i obecność Boga są dla demonów czymś realnym, dużo bardziej niż dla nas w ludzkim ciele. Jest też głównym źródłem ich cierpienia, bo Boża sprawiedliwość wymaga by wszelka nieprawość wzbudzała zasłużony gniew. A piekło jest miejscem gorszym od Sodomy i Gomory, pełnym wszelakiej nieprawości. Zatem dyjabli i wszyscy, którzy się im kłaniają, odbierają tam słuszną zapłatę.

Należy też pamiętać, że w obecności Boga ostać się może tylko prawda. Demon nie może tego znieść, że musi dać prawdziwe świadectwo o Jezusie Chrystusie. Jego żądzą i lubością są kłamstwa. Jest tym, który w prawdzie nie został (J. 8:44). Jednak obecność Boga w Jezusie Chrystusie wymusza na nim świadectwo prawdy. Stąd udręczenie i męka, którą przeżywa diabeł. “Ach!”

“Cóż my z tobą mamy, Jezusie Nazareński?”

Otóż właśnie to, nie macie nic! Nie macie dziedzictwa w prawdzie. Jesteście potępieni na wieki, duchy djabelskie, duchy kłamliwe!

“Przyszedłeś, abyś nas wytracił.”

I owszem! Jesteście wytracone, bo Jezus Chrystus przyszedł w ciele, aby człowieka od was zbawić. Na krzyżu Golgoty krew Chrystusa zmazała winę człowieka. Jesteście wytracone na wieki.

“Znam cię, ktoś jest.”

W liście Jakuba czytamy, że dyjabły wierzą w Boga (Jk. 2:19). W oślepiającej jasności prawdy, przed obliczem Pana Jezusa Chrystusa i jego świętych, demony cierpią wieczne katusze (Obj. 14:10-11).

“żeś on Święty Boży”.

Na końcu wychodzi to, co djabłu wykrztusić najtrudniej. Święty. Jezus Chrystus jest święty. Jest bez żadnej winy, bez grzechu, jest najczystszym bytem jaki kiedykolwiek chodził po tej ziemi. Boży. Posłany od Boga. Sam Bóg, który zstąpił z niebios, aby nam otworzyć do nich drogę. Święty Boży zaiste jest Jezus Nazareński.

Już za chwilę ten dręczony człowiek zostanie od demona

uwolniony. Niech tylko demon zostanie zgromiony przez Pana Jezusa, niech tylko wyda mu polecenie swoim Słowem. “Umilknij, a wynijdź z niego”.

Także i Ty, możesz być dzisiaj wolny, jeśli tylko uwierzysz w Boże Słowo. Chrystus umarł za nasze grzechy!